

بجای آن (ترغوزی) تخفیف است
یک مین منسوب است بان
(حوض تنوع) حرکت حوض
آب و كذلك توجع و القیاس تنوع
کنف
نزعاً) بالضم مدتی که در جمع
بدر الحیدر انکسار طین اعلی
نزعاً من تنوع الجنح روی
عاشور و دانه حوش و اشتر و دانه جوش
و پای نزدیکان در غرار زمین بلند میاید
منزله بیت بشام و در است
بصید طلع که بر زبان جا آید
(انفراج) سینه روی را پر گرداند
و سینه که گنج از دست
(سنگ) گشته از زبان و سینه
که روی به بود
(وحل ذو و ترغی) در چشم
بوتار
(قرین) با کسریه
(رف) مرگه عن و خبری
برگردانید آن
(من) تنوع فلات انعام
طور لا کارا سے نزدیک و تنوع
منت است پس در تنوع انعام
پسند خورده است متن بی بی و
عسب و تنوع) کتف منت
ست از
(انترغی) باران
(تنوع انبیا) با نفع است و در
(تنوع به) الحی الشری بهی شایسته
بوسه
(اشوع) اشراعی پر گردید
ست رع پس از آن بحضر

ت برع (ترغوزی) منسوب است
تنوع غوز بود که در است در تنوع
ت رف (ترغ) حرکت که است
یا منعمیت و دو تنوع) تنوع
ست
(ترغی) بالضم نازکی از نعمت و
آسایش و طعام خوش مزه و تحفه
و ارمغان و تنوعی میان سبب
(اترف) آنکه در میان سبب
تنوعی دارد
(من) تنوع) نعمت و آسایش
زندگانی کرد
(موقوف) کتف گذشته و بطور
خود چیده کند و نیاز و نعمت پرورد
و تنوع
(اشرف و فلات) اما در
(موقوف) و فاته القمه
س از درونی او را نعمت
از طرف است برودان
(موقوف) نیز بر
(اشرف) به کاره تا فرمان
ازید
ت رف (ترغی) با کسریه
ست بهر آنکه نام اسپ خورج
وی و در است مرکب اختراع
ما غنیس و نومه اندر نو ما خورج
القدیم بزیاة لحم الا فاصحیه
و بها کل الغر و هو قسیمی بهی
لانه نافع من لک الهوائیة
و علی بالوانیه تر یاد نافع من الاکث
المشروبه الشقیة و هی الیونانیة

قاله ممدودة ثم خفض و عرب
هو لعل الیونانیة انفری نام مکرر
العشر منبر فی البلاد الحارّة
و عشرین فی یابرها ثم یقف عشر کرم
و عشرین فی فیه نام بیوت و سبب کبیر
العاجین
(ترغی) م
(ترغی) بالفتح و ضم القاف حیدر
ترغی و تراقی جمع
(ترغی) زد م ترغی روی را
ت رک (ترغ) بالضم روی
ست از اولاد یا شبن نوح علیه
السلام آترب جمع
(ترغ) از اعلام است
(ترغی) لقب پر زید و زید که
شاعر است
(ترغی) بالفتح خود بهنیں و بنیه
شربین که داشته باشد ترک جمع
وزن یازده قدرتی الحلیث جاء
النبی او لکة بطالع ترغی
سینه با جو و سینه و لوز و کسریه المراء
کا و جیها بین الشی الموقوف
ترغی المزیل) کتف میرز شاد
(ترغی) قطام اسم است معنی
ازین بنابر
(ترغی) کاسیر نوحه و کتف که فاند آن
خورده باشد و خوابی که پلان لرزه
باشد و روضه الشریک
مرغی است معنی
(ترغی) زنگی مانده باشد کسی
او انوار
در غرار یک نام چیده مانده باشد و بی
رازیل باقی مانده و بهنیکه که ازین

زاده یا بیضه شریخ گذاشته باشد
 و خود همین تر است و در حدیث آمده است
 که بکن گرفته باشد و فی حدیث الحسن
 این است که **تَرَكَكَ** فِی خَلْقِهِ لِرَأْفَتِهِ
بِقَاطِهَا اَللّٰهُ فِی الْعِبَادِ سِنَ اِلَاحِ
 وَالْخَلْقَةِ
(أَبُو التَّرِيكِ طَرِيقِي) کزیر و
مُحْسِنِ بْنِ تَرَيكِ حدیث
(سَبُو تَرَيكِ) بِالضَّمِّ الْمَبْتِئَةُ
 از وسط
(ن) تَرَكَه تَرَكَ وَ تَرَكَ كَانَا
 یا سبزه داشت آنرا و فی حدیث آمده است
 الذَّوْبِ مَبْنِيًّا وَ هِيَ تَمُّ الصَّلَاةِ لَمْ يَتَرَكَهَا
 فَقَدْ كَفَرَ قُلُوبُ هَؤُلَاءِ تَرَكَهَا جَاهِلُونَ
 قِيلَ أَرَأَيْتَ إِنْ لَمْ يَتَرَكَهَا
 رِيَاءً أَوْ لِيَسْبِي عَلَيْهِمْ وَ لَوْ تَرَكَوْهَا
 فَوَاللَّهِ كَفَرُوا وَقِيلَ أَرَأَيْتَ إِنْ تَرَكَهَا
 سِجِّ الْإِفْرَارِ بِوَجْهِهَا أَوْ خِيَارِ مَخْرَجِ وَقِيلَ
 وَلَئِنَّكَ ذَهَبٌ أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ إِلَى
 أَنَّهُ يَكْفُرُ بِذَلِكَ حَمَلًا لِلْحَدِيثِ عَلَى
 طَاهِرٍ وَ قَالَ الشَّافِعِيُّ يَقْتُلُ بِتَرَكَهَا
 وَيُضَاعِلُهَا وَيُفَارِقُهَا مَعَ السَّلَامِيِّ وَ
 تَرَكَهَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ابْنُ بَاتِي
 حَاشِيَتُهُ وَ نَزَّ تَرَكَ كَرِهْنَ تَرَكَ
 زَلَمَاتُ مَعَادِئِ يَقْتُلُ تَرَكَتُ
 التَّجِيلُ شَدِيدًا اِحْوَالُهُ
(س) تَرَكَهَا دَرَكَحُ آوَرُو
 زن ترکیبا
(مُتَارِكَةٌ) یا یکدیگر دست
 داشتن و خالگی یکدیگر گذاشتن
 و لا بَارَكَ اللَّهُ فِيهِمْ وَ لَا تَارِكٌ وَ
 لَا دَارِكٌ اِتِّبَاعُ سُنَنِ
(تَارِكٌ) یا یکدیگر دست داشتن

يَقَالُ تَرَكَوْا الْأَمْرَ بَيْنَهُمْ
(تَرَكَه) كَأَقْدَامِ كَذَابِ أَزْرَا
 ت ر م (تَرَ م) حُرْمَةُ مَدِينَةٍ
 دَوْ قَوْلِهِمْ **تَرَ مَنَا** بَيْنَ الْبَيْتِ
 وَ تَارِمٍ كَمَا حُرْمَةُ سَائِيَتِ بَازِيَا
 وَ شَرِيَتِ مُتَّصِلِ بَشْرِ فِجٍ وَ قَدْ تَلَكَّنْ
 رَأْيِي
(تَرَ م) یا میر فرقی نمانده بر
 خدا و در لغت بجایب یا لغت بچوک
(تَرَ م) بَسْرُ فِجٍ یا مَوْضِعِيَتِ
 ت ر م ذَاتِ تَرْهِيْنٍ كَرَبْرِجِ شَرِيَتِ
 بَخْرَسَاتِ
 ت ا م ز (تَرَ مِينَا) كَعَلَابِ شَرِيَكِ
 تَرَاتِشِ تَبَامِ وَ كَمَالِ رَسِيْدِهِ بَاشْ
 اَلْمَدَائِنُ تَرَوْنَ عِلْفَ تَرْسَلِشِ
 بَرَزُو
 ت ر م س (تَرْ مَسِي) بِالضَّمِّ بَارَقِي
 سِتْ كِرْوَانِ بِلُؤْلُؤِ رِجْلِهَا بَاشْ
 يَا بَاتِلَاكَ مَعْرِ يَتِ وَ اَمِيَتِ مَر
 نِي اسدرا و طبع
(تَرْ مَسِي) سِرَابِ يَقَالُ حَضْرًا
تَرْ مَسِيَةً تَحْتَ الْأَرْضِ
(تَرْ مَسَاك) دِهِي سِتْ بِحَمْسِ
(تَرْ مَسِي) مِهْرَا سِي سِي
(تَرْ مَسِي) فَاثِيْبٌ شَدِ اَزْجَلْ يَا
 اَزْ شُرُو شَبِ
 ت ر ن (تَرْ ن) كَزَرْ مَسِيَتِ
 مِينِ
(تَرْ نِي) كَيْلِي كَيْلِ زَوْجِ نَاجِرِهِ
 كَيْلُ زَوَانِ يَكُونُ تَرْ نِي اَمِيَتِ اِذَا
 لَوِي بِالنَّظَرِ اِلَيْهَا لَوَانِ شَرَفِ
 نَاجِرِهِ
 ت ر ن كَسْرُ تَرْ نُوْكَ بِالضَّمِّ

حِيْلُ فِرْعَوْنَ
 ت ر ه (تَرَ ه) كَسْرُ دَهْلِ
(تَرَ ه) اِبْطَلُ وَ سَمْعٌ بَعْ فَايِدِهِ وَ زَاهِ
 خَرْدَكَ اَلدَّاهِ بَزَرْ كِ مِرْوَالِ مَدُوْ بِلِ وَ بِلُو
 وَ اِبْرُوْ زَمِيْنِ مِهْوَارِ وَ زَمِيْنِ بَيْعِ اَبِ وَ
 غِيَاةٍ وَ مَاهُوْ رَسِيَتِ كَوْجَلِ كُوْر
 رِيْحِيَانِ تَرَ هَاكَ وَ تَرَ هِيَا مَعِ
(س) تَرَ هَا اِ وَ تَرَ هَاتِ اِ وَ اِ
 ت ر ي (تَرَ ي) مَعْنَى تَرَ هِي (تَرَ هِي) وَ نَكْبُ نُوْدِ
(تَرَ هِي) كَالْمَعْنَى تَوَاتُرُ كُرُوْ
 مِيَانِ مِهْوَالِ كَارْمَلِتِ نُوْدِ
 ت ن ل (تَوْ رِي) كَعُوْنِ طَلْحِ وَ قَوْلُهُ (اَوْ)
 بِالْمَدِّ اِبْرُوْ
 ت س ت (تَرْ س) بِكَسْرِ مَكْنَبِ شَرِيَتِ
 وَ اَزْ اَشْطَرِبِ وَ شَمِيْنِ مِهْوَالِ كَفْتَنِ مَعْنِ
 سِتْ كُوْنِيْدِ مَخْتَمِيْنِ بِاِرَاكَ بَدِ طَوْلَانِ
 اَعْدَاثِ يَافِتِ پَارِ اَسْ شَرِيَتِ
 ت س س (تَرْ س) بِغَضَمِيْنِ اِحْمَلِ
 رُوِي
 ت س ع (تَرْ ع) بِكَسْرِ مَرْدُوْ
تَرْ عُوْتَا تَرْنِ وَ مَنَ كُوْرِ تَقَالِي
 نَبِيْحِ اَيَاتِ مِيْنِيْ اَيْتِ كَيْ مِهْوَالِ
 قَطْرِ سَمِ دِيَا مِهْوَالِ نَبِيْحِ شَمِ
 خُوْنِ مَخْتَمِيْدِ مِهْوَالِ سَمْتِ طَوْلَانِ نَمِ
 طَوْلَانِ وَ شَاعِرِ مِهْوَالِ نَبِيْحِ
عَصَا سِنَانِ مِهْوَالِ مَرْدُوْ كِلِ وَ دَمِ
وَيَذْبُقُ الضَّعْفَانِ طَوْلَانِ
 وَ نَزَّ تَرْ عِ مَتِ تَشْكِيْلِ شَرِيْتِ
(تَرْ ع) بِالضَّمِّ نَبِيْحِ
(تَرْ ع) كَعَرْدِ مِهْوَالِ اَزْ هَا شَبِ
 مِهْوَالِ مِهْوَالِ مِهْوَالِ
(تَرْ ع) نَمِ وَ نَزَّ مِهْوَالِ نَبِيْحِ
تَرْ ع مِهْوَالِ مِهْوَالِ مِهْوَالِ مِهْوَالِ

(تولب) دو کجور خرگه و کوساله و نام
 مردی + و آخر تولب ماده خر
 (تلا بیبک) کمانته راستی کار
 (تلاک الامم الملقابا) راست
 شده کاره و (تلاک الحمار) راست
 استاخره و (تلاک الطریق) دراز
 کشتی راه
 تلث (تلیث) کامیر
 خطستان شورنا
 تلج (تلج) کمد و چون
 عقاب
 (رتلاج) داخل کردن
 تثل (تثل) بافتن مل قدیمی
 موروثی و تخریب پیش صاحبش زاده یا تلج
 داده باشد
 (رتل) باضم حوزة عقاب و مال
 قدیمی موروثی و ستوبیکه پیش صاحبش زاده
 یا تلج داده
 (رتلک) محرکه کج و در هم زاده و بعرب
 پرورش یافته باشد و معنی تلک
 بافتن است
 (تالید) کامیر معنی تالید است و آنکه
 در هم زاده و در عرب پرورش یافته باشد
 و مندر حدیث شریح ان رجلا اشتری
 حاربه و شرمه را مولد فوجده
 تلبید و تلبه و المولده التي ولدت
 میلاد اسلام نیز تلبید از اعلام است

(تلبید) کزیر از اعلام است
 (تلاذ) بالفتح بطنهاست از عهد القیس و آن
 قدیمی زلی و ستوریکه نزد صاحبش زاده یا تلج
 (عن ن) تلذ المال تلوذاً کهند
 و قدیمی شد مال + تالذ لغت است
 از ان مندر حدیث العباس فی لضم
 تالذة بالذة یعنی الخلافة و بالذة
 اتباع للتالذة
 (ن س) تلذ فی بی فلان اقامت
 کرد در بی فلان
 (متلذ) کلمه معنی تالذ است
 راز و خجالت خداوند مال کهند و
 قدیم گردید + متلذ لغت است
 از ان
 (مخلوق متلذ) کعلم خلق قدیم
 (تلذ تلبیداً) گرد آورد و باز داشت
 ست زل (تلبیثه) لغت تقاسم
 اصحابی است لهذا ضیف السمحان
 و عن غیره بل با و قد تقدم
 تل س (تلبیسه) کینه غصه
 و کویک باشندی که از برک خراسانند
 و کینه حباب و تلح
 تل س (تالش) صاحب
 روستا است از اعمال جلال
 تل ص (تلصه تلبیصاً)
 نرم و هموار گردانیدن آن را
 تل ع (تالغ) تلف
 اوندیره و (تلغ) بسیار زنده
 حب و راست
 (تلعه) بالفتح پار بلند از زمین
 و پشته و شب از لغات اصداوست
 و آب با هم و روانه فرار و دردی تلعات
 و تلح جمع بیات تلح آب راهها

از بلا سخی تشب و لا یكون التلذذ
 فی الصحاری و فی المثل لا یمنع تلذذ
 یضرب للدلیل الخفیر و فی الحدیث فی
 مطر لا یمنع من ذنب تلذذ یرید کتوم
 و انه لا یخلق من موضع ولا السبق
 بسبل تلذذت
 در حق کسی نونند و استکوار نشاید +
 و ما لحاف ان سبل تلغی
 یعنی نمی نرسد رازی و عام و قارب
 خوش
 (تلذذة) بالفتح آبی است مرکب از
 (جلیک تلذذ) کامیر کردن دیار
 (تلذذ) کجور و قفل موضعی است
 (تلذذ التهازل تلذذاً) بند بر آمد
 روزه و تلذذ الضحی منبسط گردید
 (تلذذ الترحیل) سر بر آورد از سر چه که
 در بود و تلذذ الثور من الکناس
 سر بر آورد و گاه از جانی باش خود
 (تلذذ تلذذاً) محرکه درنگ کردن
 شد و (جلیک تلذذ) لغت است
 از ان + و نیز تلذذ درازی کردن
 یا سخی و پر شدن
 (متلذذ) کحسن نین خوب و بسیار تلذذ
 حب و راست
 (تلذذ الثور من الکناس) سر
 بیرون کرد و گاه از جانی باش + و تلذذ
 اردن سنج کرد
 (متلذذ) بالضم کوهی است بیادیه
 یا کوهی است مرغی را یا کوهی است بناحیه همون
 مرغی تلبه را یا کوهی است بناحیه همون
 مرغی سنجیه ماء یقال له عین
 متلذذ
 (متلذذ) معنی متلذذ است که در سنج کرده

وسر بلند کرد در رقا خود

مستنج (متنظر چشم دوخته بر کار و سر بلند کنند تا سرخه و يقال نخذه فها يبرق له اي نما برقع راسه) نیز در بوی بل البواخ و در عیش شونده هم اسپ مزده حاشی

مثل ت (تلین) حرکت ایشان یقار ذهب تلغ و تلفا و تلفا متلف

بیان (مشتلاف) بی زلف کند (جذاف) شبه بقدر جلی مخذات (مشتلاف) و مخذات بشرف

(س) تلفت تلفا (طاک شهر) (شده) (مرک) (ارده) (شده) اندیا بی قود المرقوقه و اصبحت لیل فذ قضا فرهم الیه و اصبحت المنیا و اتلعوا ای صدقنا انبیایا اتلاف او صیر نھا تلدا لهم و صما و تلفانک او وجد باها تلغنا و وجد تلغنا

مثل تل (تل) بافتح زود شک و توده رنگ. پشته تلال جمع و باش اتلال جمع و بین درست

یازمانل رزق نام جامه است و غیر دین محمد بن تل کوفی محدث است (قله) کوزه از پوست طبع یکبار ریختن یکبار افتادن مصدر است برای تره

(تله) بالکسر میات افتادن تردکابی حالت یقال هو بیتله سوجو

(تلل) صخره تری و نساکن (رکحل صانک تال) اتبل است و کفاه و الصلال بن الللال و جاء

بالصلالة والتلاوة

(تلول) کعبور و برانقاد (تلیل) کامیر کردن (تله) و تل و تلایل جمع

(قوة تلی) کحتی افتاده بر زمین و نیز تلی) و یکسر وضعی است (تلی) کربی گویند ند بود

(مثل) اسم آه است اول و نیز راست و سخت یقال رخ مثل و مرد فوی و شرفوی و مرد ایستاده در نماز

یوز مشول کا و ستور خلعت (تلار تل) کعبله فریه نازک اندام

(تسنله) مسخوق و ازله و کوز از پوست طلع تلایل جمع و حضا شیعی آبی آرام و لغت کردن در زانیدن و سخت رفتن و سخت راندن و سره خواندن تاسی تفعلون را و منه تلالة بهر اولانهم یکسر آنها

(تل) بر زمین زرد یا بر کرب و رو افند و ا یقال قله للجبین کما یقال کبه لوجهه مثلول و تلیل لغت است از ان و تل الکنافة خوبانید آن را و تل فلانا بیتله

سوجو بالکسر شتم کرده است و تل الشی فی ید و انداخت آنهم را در دست و منه الحدیث و تلث بفتح حشر این ارض فتلث

ید می (تل) ریخت و افاد و س باشد عول و جیبینه غری بر آرد

یشتان او و نیز تل فرو پاشن سین در چاه

الرجل فی الصلوة راست

ایت و مرد در نماز و ایل السایع) چکانند آسراه و اقله) است و کشد آن (مخاله) برای اسپ نود نر خوانستن یقال ذهب یقال

مثل م بالکسر یک خط مدیده کتاف و در زگر یادند در زگر ان تلام مع

تلمی) حرکت آب کند یا شکاف در زمین بر راز ا تلام بی تلام که محب و تلام می باید

تخف تلامین است لغت تلمت الحرات ا لارض تلمنا بسیار کردن

تل م و تلمیند) بکسر تلمت تلام و تلامی و تلامیند و تلامینه جمع تل م س (تلمسان) یکسر تین و سکون سیم تخم کاسی است بخریب اشجار و انهار و حصون و ننده بسیار دارد

مثل ن (تلنة) بصیتم شده انون اوله

ماجت یقال فی قبای مننة (تلان) بصیتم ماجت تلوزة مشیه (تلان) انون اصله اولاد ازاید علیه تا کم ازید تانی حین

تل ه (تاله) بی خود و سرخست مثلوا یعنی تله است

تل و تلوا بالکسر رس و چیزی در جمع و بلند و بچه تلمه که بر پا می

تل و تلوا بالکسر رس و چیزی در جمع و بلند و بچه تلمه که بر پا می

وود آتلاوه جمع و بسوچه خرواستر و التلاوة
 (تلاوة) بزغال زانکه ز چهار راه و
 پسند که قبل صفیته ناید و الصفیة
 الخ القم مع طلوع الشمس
 تلاوه کسب عهد و زندهارومان
 و تیرمان که بران نام پیروز شده باشند
 (تالی) پس رو اسب چهارم مان
 رجل تلوه کند و هر همیشه تتبع کننده
 تلی) بسیار گوید و بسیار
 تلیته) بقه دام و مانند آن
 تلاوة) بضم معنی تلیته است
 قال تلیت من حی تلیته و تلاوة
 ی یقیت بقیته
 (تلاوة القرآن) کشود بسیار تلاوت
 کنند
 (تلوی) سفر میل زومی از کشتی خرد
 (تلیان) بضم و فتح لام شده آبی
 (توالی) سرینها و کتلهای اسپ
 یا هم و پروای آن و و ناله های پرورج
 ن (تلاوة) و عنده تلیته فکرمینة
 (تلاوا) کسبوردی و در فرم و گذاشتم او را
 از نجات، خدا راست و تلاوت
 القرآن بخوه تلاوة) با کسر خوانده
 آن راه و تلا) بجه استخریم
 من تلی من الشکر کذا
 این قدر باقی اند از راه
 (تلیته ایاه) درنی او کردم و
 و يقال ما زلت أتلاوه حتی أتلیته
 ای تقدمته و ما دخلنی و يقال فی
 العاولة لملأه الله أفقا لا ای اتبع
 اولاد و اولیته و اولیته و اولیته
 (تلاوة عهد و زندهارومان و اولیته

أتلیت حتی عندة ای گذاشتم
 نزد وی انگلی از حق خود و اولیته
 ستها تیرمان و دوم او را و اولیته
 و او را آه و اولیته التلاوة بوجه
 تا فکریس وی می رود و ناقه مثلیته
 و قیل) بیاضغت است از آن
 متالی جمع و مندر الیها علی الانسا
 لا ذرت ولا اثلت ای لا تلوی ابله
 ای لا تكون لها اولاد و قوله ایهم
 متالی) ای المریج حتی صافت
 (متالی) دم کش سر و روی
 (تالت الامور) درنی یکدیگر شد
 و جات الخیل متالیا) ای متالیه
 (تلیته تلیته) درنی او فرم
 و تلی سلوته) نازنواقی از تابع
 فراغ ساخت و تلی ندان او کرد
 آن را و تلی الرجل) نزدیک
 بدون رسید
 (تلاوة) درنی وی شد و يقال تلیت
 حتی حق استوفیته ای استوفیته
 (استتلاوة الشی) پس روان چیز
 شدن خواست وی را
 ت م ت) لغت) بالفتح رویه
 است و برین غیر الکل
 ت م ر) لغت) بالفتح خردن تکریم
 کی لغات محرکه و تلو و تیران لغت
 مع و تیرادیه الا انواع لان الجنس لا
 یجمع فی الحقیقه و عین التمر
 نزدیک کوفه است
 (تمری) خرداوست
 (تمری) درنی است بیامده
 (تمری) نفس خوش و طیب
 (تمری) موضعی است بیامده

(تمر) محرکه موضعی بیامده
 (تمری) بالضم فی بارکیه سوار
 (تامر) کصاحب خداوند خردا
 (تمرات) بالفتح هم شهری
 (تمری) کزیر روی است بیامده
 (تمراد) کشد تو خردا فروش
 (تمری) کتیره یا این
 (تمری) است که مرعی است کچتر از تخمک
 (تمری) جمع
 (تمری) بالضم و تشدید یوزخی است
 (تیمر) بالفتح و ضمیم دسی است بشام
 (تیمرة الکبری و تیمرة الصغری
 بالفتح دوره است با صفت
 (تیمار) کسی است
 (تیمری) موضعی است بشام
 (تامور) کتیرت مذکور است در
 امرو کذا لک تامورة بالتاء
 (تمور) انکار از خردا نوشته و ده باشد
 (ما بالذکر لومری) بضم و میم
 نیست و خانه کسی و مذکور است در ام ر
 (من) تمر القوم تمر
 خردا خردا قوم را با قامر لغت است و نکل
 (تمر العربی) بحد عربی
 (و تمرت الخلة) بار آورده خردا
 یا بر آن بحد عربی و تمر القوم
 خردا را نید قوم راه و تمر و ا
 خداوند بسیار خردا خردا
 (تمر) لغت است از آن
 (تمر العربی) بحد عربی
 و نیز تمیر (تحرک کردن خردا و لغت
 را بار بار کرده خشک گردانیدن
 (تمر) کتیرنزه و کوشش سخت
 (تمر) لغت است از آن لغت

شدیزه و انما اولان کرم سخت
شدینو کفره

ت م ش ل ن (نمشه)
گر آورده آن را

ت م ک (تاکمک) صاحب
کوبان و نافرنگ کوبان

رض ن (تمک السنم کما و تو کا
در از ویر گوشت شد کوبان شتر

التمک لک لک التاقه
گر و انید لیا ناقه را

ت م ل (تمیله کجته حاور
است در حجاز مانند گربه تملان و تمیلان

مع و اول تمیله یحیی بن واقع
محدث است

ت م ل (تبول است و هو
مشتی مطرب باهی مقول لثه و القدر

الکبد هو خمر الهند یارح العقل قلیلا
تخلول) تصوری می است بی

و آن در قنبری نر گوید و فارسی
برخت: مندی بقرنی اول التریح الفح

شی لبی و الوضع اکل و ضاد مطبق
لبطن صلیح له عدیه و الکید ملائم

لنحور و البرود و ملبوس و مشه
متمیل) کتشم مرد دماز و دست

لا تمال) در از و است و سخت شد
ت م م ریتم غلنتی و کسریع

تمام یقال ایا تا لهما الا تمام غلنت
یقال و کدته اتمرتیم و کسرتیون

ر ت م) محرکه تمام غلنت
ر ت م و ت م) بضم هر دو پاره از موسی

و انتم لکن کبسی و بند بمان کبیم
خورد و دست و تمام ساز و کسرتیون

جنب جمع و ت م بالفتح اسم جمع
گنبد

ت م ا الشی) کسحاب تمامی آن
تمامه و تکویه مثله و نام سه صحابه

است و نام دختر حسین بن قنان که محدثه
بزرگه و من العروض ما استوفی نصفه

نصف الدابیره و کان نصفه لاجیر
مبوزله الحشو و یجوز فیها جازیه

المنع الا ان کل من و من التقارب
و ما یکنه ان یدخله النرجاف فیمضی

(بد ز تمام) و یکسره تمام و پوسفت به
و لیل التمام) بکسر و راز ترین

شبهای سر با آن سه شب است که در
در از می با هم برابر باشند شبی است که

بزرگه ساعت یوزد آن رسد یا شب
چهارده از راه کلات القمر نیمه و طویل

ت م ا) بالتوصیف مثله و
نیز تمام) بکسر و نفع تمام غلنت

یقال ولد ثراکما لتمام و کنا لک
ولد الولود لتمام یعنی نه میزند

ت م م) کسیر تمام غلنت و سخت تمام
این از بن طایفه پرتبید است بصری

و نام شهره صحابی است
ت م م) تعویز و هر دو سیکه در رشته کلاه

در گردن: نماز بر اشی و نفع چشم به
ت م م و ت م ا شیم مع و وفی

المدیغمن علق تیهة فلا اشم
الله له و اما العادات اذ اکتب فی

القرآن و اسماء الله تعالی فلا یأثم
بها و هم دو صحابه دختر و سب و دختر

ت م ا م) کسرتیون بقیه چیزی
ت م ا م) کسرتیون نام جماعتی است

ت م م) بالفتح ساق کربفاری تم
گنبد

ت م م) بالفتح سخن با هم یا هم
بک کردن لاه و تمم الولود

ت م م) کسرتیون سخن بکنک علی
ت م ا م) که صداح سخن تا تک یا سنا

گوشنده و کسبیکه سخن او بکنک علی در خورد
یا کتکج که سخن وی بکسرتیون تمامه

نوت و نعت محمد بن غالب صبی تمام
رض) تم تمام و تمام مثلثین و تمامه

و یکسره اصل و تمام گردید و ت م م به
و علییه) تمام کردن را و استمرار گردید

و منه قوله فان نکل و تم علی الا
با و ای منق علی الا لکار

ت م م) نفع تا باقی از قطع رکعت
ت م ا م) تمام که و آن را

و اتم التنت) تمام شد منوعی گناه
و کل آورده و اتم القمر ابر تمام گردید

ر اتم فلا م) در فلان راه
نیز اتمام) نر و یک رسیدن ایام

ت م م) کسرتیون بقیه چیزی
ت م م) کسرتیون بقیه چیزی

ت م م) کسرتیون بقیه چیزی
ت م م) کسرتیون بقیه چیزی

ت م م) کسرتیون بقیه چیزی
ت م م) کسرتیون بقیه چیزی

ت م م) کسرتیون بقیه چیزی
ت م م) کسرتیون بقیه چیزی

ت م م) کسرتیون بقیه چیزی
ت م م) کسرتیون بقیه چیزی

ت م م) کسرتیون بقیه چیزی
ت م م) کسرتیون بقیه چیزی

ت م م) کسرتیون بقیه چیزی
ت م م) کسرتیون بقیه چیزی

ت م م) کسرتیون بقیه چیزی
ت م م) کسرتیون بقیه چیزی

ت م م) کسرتیون بقیه چیزی
ت م م) کسرتیون بقیه چیزی

(ن) تَمَّ البَعِيرُ خورودخت
 تنوم را
 (تَنُومُ البَعِيرُ) بمعنی تَمَّ البَعِيرُ
 تنان ارتق، بالسرمتا
 و حرف و هم زود اثنان جمع، یقال
 فَلَانَ تَنُّ قَلَانٍ وَ هُما مَتَانِ
 (طلحة بن ابراهیم بن تنکه
 بالغت محدث است
 (تَنین) کامیر معنی تن است
 (تَنین) کسین از دما تنان
 جمع + و سیدی است ضعی در اسکان
 که قماش تا کشش برج رسد و مش
 در برج صفت و مانند کواکب سیاره سیر
 میکند و آن نخوس است + و لقب
 ابراهیم بن مهدی بدان جهت که فریب
 و سیاه قام بود همین القیل شد طویل
 بن عمرو
 (تَنینان) که تار کرک و مثال کمر
 (تَنین) دور شد + و اثنان المَنُوحِ
 القَبیحی) زادخواست گردانید
 کوبک را یعنی کلان بگیرد
 (تَنان بَشیرُما) بیاس و بند
 کرد میان هر دو
 (تَنان) دهستان گذشته
 باغبار سوت
 تن و (تَنان و تَنان) بالسرترک
 مطالعه کتب و درس و تدیس + و
 تَنانیه، ابیا، تَنانیه است نزد معنی
 ت و ب) تَوْبَةُ بنِ حَسْبِرین
 حزن بن کعب بالغت شاعری بوده
 و تَنانیه) نزدیک موصل است
 (تَناب) لقب محمد بن یعقوب
 که قولش ترا و متقدمین است

و عبد الله بن ابی التائب از محمد بن
 متاخرین است
 (تَابُوت) صندوق اصله لوطه کرمه
 سکنت الواو فانقلب لها الهاء الثانیة
 تا و اولغة انصار التابوة بالهاء
 (ن) تَابُوتِ اللَّهِ تَوْبًا وَ تَوْبَةً
 وَمَتَابًا وَ تَابًا وَ تَوْبَةً بَزَغَتْ
 اکتاه + تَاب و تَوَاب) کشد لغت
 است از آن دو تَاب اللّٰه عَلَیْهِ
 توفیق توید داد او را یا آسان گردانید شو
 و در ایام از هر آن شد بروی
 (تَوَاب) لغت است از آن یقال
 هُوَ تَوَابٌ عَلَی عِبَادِهِ
 (تَوْبَةٌ) ذکر خدا کردش او تا توبه کند
 (اِسْتِتابَةٌ) توبه خواست از روی
 ت و ت (تَوْت) بالضم تود
 (تَوْت بن حَسْبِب) کزیر نام پدر
 حولا صیغه است و التَوْتِیَاتُ
 بنو تَوْتِی
 (تَوْتِیای) سنگ سره
 ت و ث (تَوْت) بالضم تود
 لغتی است در حاله امین فارس
 تَوْتٌ کبی و دسی است بمر و از آن
 ده است بحر توتی ادیب بن عبد الله
 بن بحر و دسی است با سفران و دسی است
 بوشنوخ و تله است محمد توتی ابن محمد
 بن قیداس و سواد توتی ابن علی و محمد توتی
 زاید بن احمد بن علی که می شناسند
 (کَفَر تَوْتًا) موضعی است
 ت و ج (تاج) افسر هوما
 یضاع للسلوک ن اللّٰه کُتِبَ
 الحوهرتین جمع + یقال العاظم
 تَجِبَانُ العَرَبِ و خانه است

در بغداد و معتقد بالدر بود و
 التاج لقب ابی اَحْیَیة
 معبدین عاصم و معبدین عامر و حارث
 و اقبطین و المَشهور بن ذکوان بن خالد
 (تاجیة) مقبره است بغداد و مسوب
 بسوی مدرسه تلح الملک ابوالغنائم و
 نوری است بکوفه
 (تَوَج) بالغت فرود رفتن انگشت در
 چیزی تا سیده و نرم و الغل من نصر
 یقال تَوَجَّتْ اصْبَعِی فِیهِ
 (امام تاج) امام تلح دار
 (تَوَج) کبیر میثه است شیرناک
 و شهر است بفارس
 (تَوَجَّه) افسر پوشانید او را
 (مَتَوَج) کلاه پوشش و معنی قول
 جندل بقرح مَحْرَ تَضِیْعُ المَتَوَجِ
 ای حدیث یکتوَج بالعامیة
 (تَوَج) افسر شود
 ت و ح (تاج) تاج کلمه الشئی
 آماده و همیشه برای او
 ت و خ (تَوَخ) بالغت فرود رفتن
 انگشت در چیزی نرم و الغل من نصر
 ت و ذ (تَوَذ) بالضم و تخی است
 و ذوالتَوَذ) موضعی است
 مکنی بعد الشجر
 ت و ر (تَوْر) بالغت میانخی میان
 قوم طبری است که بدان آب خوند
 و دست و روی شوندند که است و
 طبق شیع القوار مع
 (تَوْرَة) دغری که میانخی مری
 کند میان عشاق
 (تَوْرَة) سلام و مبارک آسایش
 کتب مع

ریتینه مطالع و سرگردانی کرد اورا

الکتاب الرابع فصل الثانی

ث غم و غمائی که صراح کلمات

که بیان نمک را بر آید برین براده خوانند
را ثانیه بنسب منگور است در افع
رکائنا الا بیل سیراب گردانید شتر از

و کشند کرد از لغات اضداد است و گفتنا

ثانیاً الا بیل سیراب شد

و کشند گردیدند و ثانیاً الثانی

فرد کشاند آتش را و ثانیاً بالیقین

خوانند نمک را و نیز ثانیاً و دفع

کردن از کسی یقال ثانیاً عن النعمان

در سخن یقال ثانیاً ان الیوم یطهر

کردن انجاس و فرو خوردن غضب

تقول ثانیاً ان الخطب اذا سکت

رنگائی مقام نمود بعد از آن که اراد

سپرد است و لقیتم ثانیاً منکم

یعنی رسیدم از من و ثانیاً ثانیاً

الا بیل بر آبش زوار شدند

ث غم و ثانیاً حرکت خامیانه و

وین دره

انقویان کشته اند این دره فی الشیل

بقد ای من الشیل

را کتاب که احمد فیه است که از صوب

ان مسواک سازند آقا بستر

یکی و موضعیت

ان شیل ثانیاً بهیولاً نیازه کرده

مشکوب است است از ان

کتاب نیازه کرده و کتاب

الغیر بحسب آن کرد

رنگا عرب (نیازه کرده هو علی

تفاعل و لا نقل تناوب بالواو

شرح افعال بافتح میوز و این است

بجورین

انقویان باضم یکدیگر یا دو پسند

ر (ف) ثانیاً الشیل بانگ کرد

که پسندید ثانیاً انقویان انان

فواجر و ثانیاً جمیع

ث (و) ثانیاً حرکت و یکدیگر از رشت

عطوره نرم از فرم و گویه و لغت و مکان

نامواتن و بالعربیک نم و خاک نساک و

سرا

ر (ف) ثانیاً بافتح زن بسیار گوشت

ر (ف) ثانیاً بافتح مدهوده کنیزک و

زن گول و و ما انابین ثانیاً

نیستم عاجز و دیگر

د مکنان کتف مکنان نساک

زجل ثانیاً مرد سر از ده و طختن

ثانیاً - ران تازه در گوشت

ر (ف) ثانیاً بهیولاً ثانیاً

بفتح الیوم و ثانیاً

بفتح کینه و ثانیاً

بفتح کینه و ثانیاً

بفتح کینه و ثانیاً

بفتح کینه و ثانیاً

بفتح کینه و ثانیاً

بفتح کینه و ثانیاً

بفتح کینه و ثانیاً

بفتح کینه و ثانیاً

بفتح کینه و ثانیاً

گشت کشنده با یقال ثانیاً القیل و

بالقیل ای قیلک ثانیاً و عقبه نورج

و ثانیاً بکن الی انقویان بفتح

منطقه و ثانیاً بکن الی انقویان بفتح

اورا در دست دی تا انک بفتح قصاص را

را انقویان بفتح باقم از وی قصاص را

اصلاً انقویان

را انقویان بفتح قصاص استحقاق انقویان

فلاک ای استغاثه بفتح بفتح قول

ث (ط) ثانیاً بفتح بفتح قول

گانه مدانات بفتح بفتح قول

بفتح بفتح قول بفتح بفتح قول

بفتح بفتح قول بفتح بفتح قول

بفتح بفتح قول بفتح بفتح قول

بفتح بفتح قول بفتح بفتح قول

بفتح بفتح قول بفتح بفتح قول

بفتح بفتح قول بفتح بفتح قول

بفتح بفتح قول بفتح بفتح قول

بفتح بفتح قول بفتح بفتح قول

بفتح بفتح قول بفتح بفتح قول

بفتح بفتح قول بفتح بفتح قول

بفتح بفتح قول بفتح بفتح قول

بفتح بفتح قول بفتح بفتح قول

بفتح بفتح قول بفتح بفتح قول

بفتح بفتح قول بفتح بفتح قول

بفتح بفتح قول بفتح بفتح قول

بفتح بفتح قول بفتح بفتح قول

بفتح بفتح قول بفتح بفتح قول

بفتح بفتح قول بفتح بفتح قول

بفتح بفتح قول بفتح بفتح قول

بفتح بفتح قول بفتح بفتح قول

<p>(کَلْبَت) در رنگ کرد و گای آورد و برقرار ماند (الْمَكْبَت) در رنگ و در شب بوی ش (سج) شجره حرکت میان کتب و پشت و میاد بر خیزد معطر آن و منده حدیث اقم حرام قوم یوکون کاتبه هَذَا الْبُرْجُ الْجَبَّارُ جَمْعٌ وَ هُوَ سِنَّةٌ مَسْجُودٌ خوار و رغبت و نام یک پادشاهان نیز قَالُوا مَا ذَبَّ عَنْ قَوْمٍ حَتَّى يَخْرُجُوا (شجره) متوسط میان حیدر و دی و منه الحدیث و انطوا الشجره ای اعطوا الوسط فی الصدقه کلام من خیار المال لایمن ذالت و القها قام الثانیة لا تقال العام من کلامه الی الوصفیه (الکعبه) مرد پس پشت یا بیرون آمد پشت مرد بزرگ شکم شجاع - مونس (الشجره) صفر شجره است حدیث القمان ان تجاوت بدایه شجره فهو لعلول بن امیه (شجاج) با کسر کوهی است بین (شجاج) کشته او موفی است (شجره) بماطراف بیرو پاشست رس الشجره الکلام و الکتاب شجاعت تعمیر کرد و در میان آن (الشجره) کعبه کعبه بماعتاب (شجره الراعی) بالعضا گذار شجره بر پشت و هر دو دست با بدن بند کرد داوینت و نیز شجره (شجره) فطیله شوش کردن تعمیر نمودن سخن و خط و بیان با کردن آن (شجره الراعی) بالعضا، یعنی شجره الراعی بالعضا است (شجره) کاشکار پر شد و سطر کرد</p>	<p>و پیرود و از اعلام است (ابو شیبته) کنیز زید بن شهره ابو شیبته چکانی و شیبته بن کعبه و هانی بن شیبته و عقبه بن ابی شیبته مرد فاضل (المیکتله) نام دختر ضحاک بن یزید است و نام دختر عیسا که می یابد و نام دختر حنظل اسلمیه کنیه است (الشیبته) ابانکسر زین است یا آبی است مرثی یزید یا یزید بن یزید بن جعفر یا (شیبته) ثمانا و شیبته ایستاد و بر جای ماند و قرار گرفت و ثابت شیبته بنت) بالتم لعتت از ان (شیبته) کثرت کثارة و بیوتها شجاع عمل کرد و بدو ثابت طی شد (المکتبت) لکرم بالان بسته شد ثبات و بیماری که حرکت کردن تواند (مکتبت) کمن اگر از لقل رخاستز خواند و پوسته لازم فرش باشد (المکتله اثباتا) نیک ششاعت آنرا و بر جا داشت از راه و اکتب الجریح اذا اولمته حتى لا یقدر علی العمل قال الله تعالی ینتولک الیکبر حوله جراحته لا تقوم معهما و الیکبر حوله و اثبتته السقم) در نشاندن بیماری و نیز اثبات قرار دادن نشاندن ثابت گردانیدن نام در دیوان اثبات کردن (ثابتة) مشابهت) نیک ششاعت افراد بر جای داشت (ثابتة) تثبتا ثابت گردانیدن آنرا و بر جای داشت</p>	<p>با خست و گای کوهی در حدیث مکتب و نیز گای محمد گردیدن و کشته شدن و مکتون گای کتری مثل (گای) ضمه) کشت ایشا زاد محمود گردانیده و نیز ایشا) تباها که و زجرم باورش سطره بر سر بارک و وقتن آن (گای) شجره) سخن نمانک گفت شب ب) ثمانه از بن جوان (گای) کتب) انشت با کتب کار و وثب کاکر) راست تمام گردید (شیب) یعنی کتب است (ش ب) بالتم مرد و لاد و قایل بر جای ثابت و ثابت زبان وقت خصومت و بر آن مقال غلانی کتب القدر لاکان لایزال لسانه فی الخصوم و لانی غیرها (ش ب) مکره ثبات و یقال له ثبته عند المکره و جهت یقال لایحکم بعد الا بینه مرد و ثبات (ثابت) از اعلام است مرد و قایل بجای و او هم غیره ثابتی ابن عبدالله ابن احمد) ثبوت است بسو جبر خود و جرم ثابت چهار است محمود و درین لوان الثوابت جرم الثوب و کاسه و والد ثوب و العقب الثانی عن ثابته و کواکب ثوابت خلاف سیما ثابت است (ثبات) کتاب بند برنج و سمع آن که بدان بالان ما بندند (ثبات) ثباتها با لضم جابو گردانیدن آنرا (ثابت) کابیر مرد و لاد و قایل بر جای و درین سیما) است</p>
--	--	---

و فرو هشته شد
 ث ب س ج ر ا ب ج ا با کسر مفاکجه
 کتا آب نادوان کعبه با شمر
 (ا ب ج ک) کاشتر ازیم بایتا دوشتر
 گردید و رسید و سست در خاسته
 خاطر شد از کار بی آنکه اتمام کند و با
 گردید بشتاب و ا ب ج ر القوم
 فی مسایر شک نمودند و مترود شد
 و سیر و ا ب ج ر الماء روان
 شد آب
 ث ب ر ا ش ب ر با لغت زمین
 يقال بکلت النخلة الى ث ب ر من
 الاخر من کچه در زمین چاک و چکر
 کبریات جمع و خالی است مانا باک
 و معرفه وادی است بسیار صبه
 (ک ب ر) با لغت انهار غلظت کرده
 در زمین
 (ب ج ر) کتاب موصی است بشت
 میل از صبر و دو علی ث ب ر ج ا ح
 بعضه فریب است که کارش بر آید
 (ب ج ر) با لغت ملاکی و غلاب یاز
 (م ک ب ر) مغلوب و مجبور سفید
 پلاک شده
 (ب ج ر) کاهم کرمی است بنطاب
 يقال اشیری ث ب ر کیمای غیری
 الى اللحن و ث ب ر الاکبر و ه ب ر
 الحظیر و ث ب ر الصبر و ث ب ر
 النجیر و ث ب ر الاخر و ک ب ر
 الاحدب و ث ب ر کیمایی و از
 قلای شهر است و نیز ث ب ر معلوم
 آبی است بدیا بزرگ آن حضرت
 جمله السطی سلم آن را در لیس ث ب ر
 فتموه اتمام و ا ش ب ر کمانه

(ه ش ب) کنترل مجلس و محل قلم و قلم
 و جای زردن زدن بقال هند امشیر
 ای مسقطه اید و جاسی نادوان
 نادر و کشتن گاه شتر فار
 (ان) کبیر شورا بلاک گردید هلاک
 گردانید لازم است شعری و ث ب ر
 عنده ث ب ر بازداشت او را يقال ما
 تبرک عن حاجتک و مندر حدیث
 ای موسی اقدری ما تبرک الناس
 ای ما الادی صدایم و منعه من
 طاعة الله وقيل ما بظا بهن عنهما
 و نیز کبیر راهی و نامی کردن باز
 کشتن آب را همدند
 (ب ج ر) ث ب ر القوم کاشاوه شر
 ریش و ناس کرد
 (ا ب ج ر) بلاک گردانیدن يقال
 الله ای اهلک کل کلا یتعثر منه
 و ث ب ر کبیر اید و بکاری بودن
 (ب ج ر) بازداشتن از حاجت
 (ک ب ج ر) بر جیدند
 (ا ب ج ر) باز ماندم از وی
 کبابی کردم
 (ب ج ر) ث ب ر با لغت از علم
 است کانه مقلوب شباک
 (ب ج ر) ث ب ر کلف الحق در کاف
 خود و وضعی گران بر او سپهان
 و سست الموث بالباء اثبات و
 ث ب ر طعم
 (ان) ث ب ر الامور باز داشت
 او را ناکا بود بر تا بمر و درنگ است
 او را و ث ب ر کف ث ب ر و ث ب ر
 اما سید با و و ث ب ر علی الامور
 و ا لک کرد او را به کار

(س) ث ب ر شطا سست گران
 بار شد
 (ا ب ج ر) مفاقت نکرد و ا ب ج ر
 ر ب ط ر عن الامر ث ب ر ط ا یعنی
 ث ب ر عن الامر است
 (ا ب ج ر) ا ب ج ر و ا ت ف شد بان
 و ث ب ر عن الامر باز است و ا ت ف
 ث ب ر ب ق ا ح ا ب ج ر و ث ب ر و
 ث ب ر ا ب ج ر آب نیز بود و جوی
 و ث ب ر العین از و ا ش ک شد
 ش ب ل ا ب ج ر با لغت و مکره تیره
 چیز در راه و غیر آن
 (ب ج ر) ا ب ج ر با لغت و اسن جان
 و مانند آن که در آن فرما و جان کرده
 بیکرند
 (ک ب ر) کفره مرضیه است
 (ب ج ر) با کسر یعنی ث ب ر با لغت
 است و منجود است عماد امر احکام
 بجا لطفیا کل ملس و لا یفقد ثبانا
 (ب ج ر) ا کایم یعنی ثبان با کسر
 مسجد بن ثبان اگر کان محدث
 (ه ش ب) با لغت کینه زمان که در آن
 آینه و دیگر اودات گذارند
 (ه ش ب) ث ب ر ثبنا و ثبانا با کسر
 در نوشتن حلفه عامه و در تحت آقا
 و در و اسن چیزی کرده بر گرفت و او هم
 آورد و نیده آزار را از پیش
 (ا ب ج ر) ثبانا ثبانا ثبانا با کسر
 (ب ج ر) در و اسن چیزی کرده و ب
 گر لکن يقال تثبنت الشیء اذا
 جعلته غیره حمله بین یخیر و ا ب ج ر
 بر چیزی و بجهت او برداشتن چیزی و در ثبان
 (ب ج ر) ا ب ج ر با لغت مفاقت عرض کرد

(أشرب) سز نش کرد و نکو سید
 بر نامه و اشرب الکبش پینک گرید
 (مؤثرب) کحدث مفرد حص
 بص نمازنده
 (تثرب) و هکینه تثریباً سز نش
 کرد و صحت نکو سید و بر نامه قال الله
 تعالی لا تثریب علیکم ایوم + ویز
 تثریب) در روشن و طی کردن
 ت ر س ج (اشربناج) بر نشسته
 یست بره یقال اشربناج جلد الحمل
 اذ اشوی فیس اعالیه
 ت ر ب ط (اشرباط) بالکسر اشربط
 معصوم قید است از فضا
 ت ر ت (بدن مؤثریت) بدن
 تازه برگشت
 (اشرب الثجیل) بسیار شد گشت سید
 ت ر ت ه ل ش ش م ، کتف باقی طعنا
 یا مان خورش و زینو را درین کاشرا جمع
 ت ر ث ل (اشربال) بالفتح
 جدد الی الحدیث احمد بن عبد
 العزیز بن احمد البغدادی له
 جنود مشهور
 ت ر و (شرد) بالفتح باران نرم میباشد
 (شرد) به ترمیم کفلی لب
 (شرد) همیشه زید و هو فال بلا یکن
 الامن جمع و کفی که بلا خمر آید
 شردت مثله فیها اثر آید جمع
 (ابوشرد) مخوفین غالب مصری
 یکی از صالحان بوده
 (شردة) بالضم مان ترید
 (شردوكة) بالفتح تا ترید و نشکند
 (میثرد) بالکسر آوندی که در آن ترید سازند
 (میثراد) شک یا استخوان یا آهن کند

(أشرب) سز نش کرد و نکو سید
 بر نامه و اشرب الکبش پینک گرید
 (مؤثرب) کحدث مفرد حص
 بص نمازنده
 (تثرب) و هکینه تثریباً سز نش
 کرد و صحت نکو سید و بر نامه قال الله
 تعالی لا تثریب علیکم ایوم + ویز
 تثریب) در روشن و طی کردن
 ت ر س ج (اشربناج) بر نشسته
 یست بره یقال اشربناج جلد الحمل
 اذ اشوی فیس اعالیه
 ت ر ب ط (اشرباط) بالکسر اشربط
 معصوم قید است از فضا
 ت ر ت (بدن مؤثریت) بدن
 تازه برگشت
 (اشرب الثجیل) بسیار شد گشت سید
 ت ر ت ه ل ش ش م ، کتف باقی طعنا
 یا مان خورش و زینو را درین کاشرا جمع
 ت ر ث ل (اشربال) بالفتح
 جدد الی الحدیث احمد بن عبد
 العزیز بن احمد البغدادی له
 جنود مشهور
 ت ر و (شرد) بالفتح باران نرم میباشد
 (شرد) به ترمیم کفلی لب
 (شرد) همیشه زید و هو فال بلا یکن
 الامن جمع و کفی که بلا خمر آید
 شردت مثله فیها اثر آید جمع
 (ابوشرد) مخوفین غالب مصری
 یکی از صالحان بوده
 (شردة) بالضم مان ترید
 (شردوكة) بالفتح تا ترید و نشکند
 (میثرد) بالکسر آوندی که در آن ترید سازند
 (میثراد) شک یا استخوان یا آهن کند

که بدان و سیر از آن بکنند و مان اشکن
 (مؤثرب) نام هر مدعی این را سیم فاشقی
 (أشرب مؤثرودة) زمین از ک
 باران رسیده
 (أشردان) کفنون ترید
 (تثرب الخبز شردا) ترید ساخت
 (من ران و شرد الثوب) غوط
 داد جامه را از رنگ لوب مؤثرودة لغت است
 (تثرب الخبصیه) بالیه ظاهر امکان جمعی
 کردن به و شرد الی بیحه ترید کرد در جمعی
 کند و او داج تن پاک بریده نشد یا شاکت
 کردن ندلیج زرش از آنکه سرد شود و هو
 صغیری عنده ویز شرد کسی را از معرکه
 خسته و مخرج بر داشته برداشتن که شردند
 لیستعمل لجمه و لا یقال شرد فلان
 و یقال من العرکة جریحا و بهر معنی
 (مؤثرد) کحدث کید و سیر و شک یا
 استخوان یا آهن کند کث
 (أشرب مؤثرودة) یعنی آمش
 مؤثرودة است
 (أشرب البیحة تثریدا) یعنی
 شرد البیحة است + ویز تثرید
 از ک یقال صابا لانی تثریدا من
 مطرا یعنی اندک از باران
 (أشرب الخبز) پان، و الثار علی
 اقل ترید ساختن مان
 (اشرب ندی) بسیار شد گشت سید
 ت ر و ق (شردق) کج معصومیت ترید
 ش ر و (شرد) بالفتح قوز و یا تری
 و بر بسیار بنیان ویران کردن بهر شان کردن
 و الفصل من نش و قهر من نش است
 (شردا) چشمه بسیار آب و نازد یا بسند
 بسیار و فرخ سوزن پستان و شکس

از طمی و مدین معنی بدون الف و لام است
 (مَثْرَمَلٌ كَثْرَةُ مَثْرَمَلٍ) ریخ زودمان
 خوردن گوشت که هنوز بجهت نباشد و خام
 داشتن طعام یا آه رودن ناآلوده بجا است از
 عملت همین و تباہ خوردن طعام چنانکه
 ریش و دین بیانشد و يقال مَثْرَمَلٌ الْقَوْمُ
 من الطعام ای اکثر استثناء و الاریدة
 بگردن در کار
 ث ر ن (س) شَرِنٌ رَجَانٌ رَجَانِيْدٌ
 دوست و همسایه خود را
 ث ر و (مَثْرَاةٌ) بافتح بسیاری عدد
 از مردم و ما يقال اِنَّهٗ كَثْرٌ و مَثْرُوٌّ
 من مالٍ رَجَانٍ و شَبِي كَمَاةٌ بَرِيْنٌ بِمَجْمَعٍ شَوْه
 (شَرِيْعَةٌ) بسیاری مال و تو انگری يقال
 اِنَّهٗ كَثْرٌ و مَثْرُوٌّ لَنْ يَكُوْنُ كَثْرَةً مَالٍ
 (مَالٌ فَرِيٌّ) تنفی من بسیار و بجز
 شریعت) مرد بسیار
 (اَكْثَرِيٌّ) نام مردی و ورجل اَكْثَرِيٌّ
 مرد بسیار
 (شَرُوِيٌّ) کسری زن بسیار
 (شَرُوَانٌ) بافتح نام مردی و ورجل
 شَرُوَانٌ مرد بسیار
 (شَرُوَانٌ) نام مردی از روانه شعر
 (شَرِيْكِيًّا) مصنف شروی و نام زنی و برین
 لِكَثْرَةِ كَمَا كِهٖ مَعَ سَيْقٍ مَحَلٍّ وَ مَوْضِعِيٍّ
 است و چایینت بگردد و بنا است در فعل
 مر مفضل بالتدو و آهنا است صحاب
 را و آهنا است مرضیاب زه
 شَرِيْكِيًّا الْهَالِيُّ بْنُ أَحْمَدٍ صَحْبَةٌ اسْت
 (مَثْرَاةٌ) بافتح سبب افزایش
 يقال هَذَا مَثْرَاةٌ لِلْمَالِ
 رت ثَمَّ الْقَوْمُ شَرِيْكِيًّا بِبِئْرٍ سَدِّدٍ وَ زَوْجٍ
 مَكَانٌ مَثْرَمَلٌ وَ مَثْرَمَلٌ الْقَوْمُ

گردانید و شَرُوْنَا الْقَوْمُ بِبِئْرٍ سَدِّدٍ
 (س) شَرِيٌّ بسیار مال شد يقال شَرِيٌّ
 به ای اکثرید و شَرِيٌّ لَعْلَانٌ فَهوَ
 شَرِيٌّ بِمَعْنَى رِيٍّ عَنِ النَّاسِ وَ شَرِيٌّ
 (به) تاشد بوی
 (اَشْرِيٌّ) بسیار مال شد و مَثْرَمَلٌ
 لغت است از آن
 ش ر ی (شَرِيٌّ) بالتحريك و القصر
 شری و ننی قال الامام علی العرب تقول
 شَرِيٌّ شَرِيٌّ وَ شَرِيٌّ شَرِيٌّ وَ شَرِيٌّ شَرِيٌّ
 یطلع النبات فاذا زادت ثم یطول فتزعاها
 و خاک مناک یا خالی که اگر تر گردانند
 چسبند و اگر در خیمه زمین و عرق خوی
 و نقل بدأ تَرِيٌّ اَمَّا مَعْنَى الْفَرَسِ
 اَشْرَمٌ جَمْعٌ و يقال التَّمِيُّ الشَّرْمَانُ او
 الشَّرْوَانُ وَ ذَلِكُ انْ يَجِيءُ الْكَلْبُ يَسْمَعُ
 فی الارض حی یلقی هوندى الارض و
 الضال السی اعراضها یك فَرْدَةٌ فَيَقَالُ
 التَّمِيُّ الشَّرْمَانُ اِنْ شَعَرَ الْعَانَةَ وَ شَرْمَانٌ
 و نقل یعنا الشَّرْمَانُ الْاَبُ و لَامٌ التَّمِيُّ
 الشَّرْمَانُ لَشَبِيهَةٍ بِذَلِكِ اِذْ التَّمِيُّ
 شَرْمَانٌ اَبِيهٌ وَ شَرْمَانٌ اَبُوهُ
 (شَرِيٌّ) بالكسر و القصر موصیبت
 میان (وینته و مخرا
 (شَرِيًّا) بافتح و المد خالی که اگر تر گردانند
 آن چسبند و اگر در خاک تر و نم
 (شَرْمَانٌ) کسکرتن تر و منه حدیف
 و الحقر علیها السَّلَامُ فَبِنَا هُوَ
 مکان شَرْمَانٌ
 (اَبُو شَرْمَانٍ) کسبیه و کفیه سببه
 جَمْعِيٌّ وَ قَبْدٌ صَحَابِيٌّ اسْت
 (س) فَوَيْتٌ الْاَرْضُ شَرِيٌّ تَرِيٌّ
 و تم گردید بدشت و پوست اَرْضٌ

شَرِيَّةٌ كَفِيَّةٌ لَغْتٌ مَنِيَّةٌ
 (مَثْرِيٌّ) از آن رسند شری و تر و خشک
 و منه قولهم مَائِيَّةٌ وَ مَثْرِيٌّ مَثْرِيٌّ لَمْ
 یَنْقَطِعْ وَ هُوَ مَثْلٌ كَمَا نَهَ قَالَ اَلْمَشْرِىُّ الْمَثْرِيٌّ
 بَيْنِي وَ بَيْنَكَ كَمَا قَالَ عَلِيٌّ السَّلَامُ بَلُوَا
 اَرْضَكُمْ وَ لَوْ بِالسَّلَامِ
 (اَثْرَتُ الْاَرْضِ) کثرت اَهْا و
 (اَشْرَاءُ الْمَطْرِ) تا شری رسید از آن
 (شَرِيٌّ اَلثَّرِيَّةُ تَأْثِرِيَّةٌ) نثر گرد خاک
 را و شَرِيٌّ الْاَقْطُ آب ریخته است
 گرد فروست را و شَرِيٌّ الْمَكَانُ آب
 زودمان و شَرِيٌّ فَالِكُنَّ يَدِيهٗ اِى
 اَلزَّمَّ يَدِيهٗ اَلثَّرِيَّةُ مِنْ حَدِيثِ ابْنِ عَمْرٍ
 رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا اِنَّهٗ كَالْبِقْعِيِّ فِي الصَّلَاةِ
 وَ يَتْرِيْ اِى كَانَ يَضُمُّ يَدِيهٗ فِي الْاَرْضِ
 بِرِ السُّجْدِ تَبْرٍ وَ لَا تَقَارِقَانِ الْاَرْضِ
 حَتَّى تُغَيِّدَ التَّحَدَّةَ الثَّانِيَةَ وَ هُوَ
 اَلثَّرِيٌّ اَلثَّرِيٌّ اَمَّا كَثْرَتُهُمَا كَثْرَتُهُمَا وَ هُوَ
 الْاَرْضِيُّ فَجَمْعٌ فَكَانَ يُعْمَلُ لِكُلِّ جَمْعٍ كَثْرَتُهُ
 ث ش ش ر ن (شَرْمَانٌ) شَرْمَانٌ مَقَاوِمٌ
 بدون کرد با در شتاب
 ث ط ع ر طَاةٌ باضم و افتح با کسره
 است که حک
 (ف) طَاةٌ یا پسر کرد آن ط و کوفت
 (س) طَطِيٌّ گول گردید
 ث ط ط (طَطِيٌّ) بافتح امر در آن حکم
 کرده از فتن نتواند و کوسه یا کسی که در پیش
 و بروی او کم باشد یا برین معنی بدون هم
 حاجبین مستعمل نشود و يقال رَجُلٌ كَطَطِيٌّ
 الْحَاجِبِيْنَ وَ اَمَّا رَاةٌ نَطَّةٌ الْحَاجِبِيْنَ
 اَلطَّاطُ وَ نَطَّارٌ وَ نَطَّاطٌ
 وَ نَطَّةٌ جَمْعٌ
 (رَجُلٌ كَطَطِيٌّ) مراد کوسه لغت ماضی

والمفعول في ان شكم و عا رضه
الثق (خسار فناء هوى

(نظاه) زن پست سرین و عقوبت
که بفارسی گفته باشد یا جانور است کوچک

سخت گزیده
بن سس نظظا و نظظا و

نظاطه و نظوظة کوسه رود و
ان شکم شده و نیز نظ (ربح زن

شوط ط ع) نظاع (گنراب زکام
(نظا عجت) زکام زده

نظا نظظا کظا عدت کرده
نظع الشی ظاهر گردیده و شفق

مجموعه شکر کم شد
(نظعة تطیعا) نکت آنرا

ث ط ع م نظمة بافتح چرب
زمانی و تفوق در سخن

زمانی و تفوق در سخن
مستقیم علی اصحابه) قاین برید

یار هنر در سخن
ث ط ف نظف) محرکه آسایش

در طعام و شراب و خواب و ارزانی و
کشایش و فراخی

ث ط ع ب اماء لعاب) بافتح
آب روان

(لعاب) محرکه آب ربه وادی همان
بالضم جمع و اماء لعاب) آب روان

(نظهم) بالضم محرکه نوعی از کلبه سبز
سرخوش لقب جمع و موش در وقت

نظان) بالضم از دایا خاس است
سازن با سلق با راست

و عمل و انقباض مشدود آب روان
فوق العاید) یعنی از زمین

و اعاب صاف و اندر شتمهای در اینجی
(ننعب) کتعدنا و ان و آب را به

و شکای جمع
نظا لعاب الماء و الدم لعبا

روان ساخت آنرا
(النعب الماء و الدم) روان گردید

ث ط ع ج ا نعب) محو که گروه مسافران
ث ط ع ج ح ا نعب) محو که گروه مسافران

بسیار روی هم بارید
ث ط ع ج ح ا نعب) محو که گروه مسافران

ث ط ع ج ح ا نعب) محو که گروه مسافران
و نفع جیم میانه دریا و جانی طرف ازن و

منه حدیثان عباس فاذا اعلی
بالقرآن و علمه كالقرارة في الشجر

و نفع جیم میانه دریا و جانی طرف ازن و
منه حدیثان عباس فاذا اعلی

بالقرآن و علمه كالقرارة في الشجر
و نفع جیم میانه دریا و جانی طرف ازن و

منه حدیثان عباس فاذا اعلی
بالقرآن و علمه كالقرارة في الشجر

و نفع جیم میانه دریا و جانی طرف ازن و
منه حدیثان عباس فاذا اعلی

بالقرآن و علمه كالقرارة في الشجر
و نفع جیم میانه دریا و جانی طرف ازن و

منه حدیثان عباس فاذا اعلی
بالقرآن و علمه كالقرارة في الشجر

و نفع جیم میانه دریا و جانی طرف ازن و
منه حدیثان عباس فاذا اعلی

بالقرآن و علمه كالقرارة في الشجر
و نفع جیم میانه دریا و جانی طرف ازن و

و بران و بر گناه ذنون و قول و خسار
کوچک و پنج ساز و شقی لعاب و نیز جمع

(لغرا ان و لغرا ان) بالضم نهاد و
نوع خلاف نزه ستور و در نوح پستان گویند

(لغرا ان) ساقی است اندر نمون و کفنی
(لغرا ان) نجس خاک در بر روی

(لغرا ان) ساقی است اندر نمون و کفنی
(لغرا ان) نجس خاک در بر روی

(لغرا ان) ساقی است اندر نمون و کفنی
(لغرا ان) نجس خاک در بر روی

(لغرا ان) ساقی است اندر نمون و کفنی
(لغرا ان) نجس خاک در بر روی

(لغرا ان) ساقی است اندر نمون و کفنی
(لغرا ان) نجس خاک در بر روی

(لغرا ان) ساقی است اندر نمون و کفنی
(لغرا ان) نجس خاک در بر روی

(لغرا ان) ساقی است اندر نمون و کفنی
(لغرا ان) نجس خاک در بر روی

(لغرا ان) ساقی است اندر نمون و کفنی
(لغرا ان) نجس خاک در بر روی

(لغرا ان) ساقی است اندر نمون و کفنی
(لغرا ان) نجس خاک در بر روی

(لغرا ان) ساقی است اندر نمون و کفنی
(لغرا ان) نجس خاک در بر روی

(لغرا ان) ساقی است اندر نمون و کفنی
(لغرا ان) نجس خاک در بر روی

(لغرا ان) ساقی است اندر نمون و کفنی
(لغرا ان) نجس خاک در بر روی

(لغرا ان) ساقی است اندر نمون و کفنی
(لغرا ان) نجس خاک در بر روی

(لغرا ان) ساقی است اندر نمون و کفنی
(لغرا ان) نجس خاک در بر روی

(يُوَقَّلُ بِعَمْرٍو) كسر و قبلة است
 (الْعَلُّ) خنجر بزرگ با فضائل و سعادت
 (عَلَّةٌ) آنکه در اندازش بر یکدیگر برآمده
 باشد
 (عُقال) کفر اب روابه ماه و تجمیع
 است میان رزق و روزی
 (عَالَةٌ) روابه ماده معرفه است و کذا
 (عَالَةُ الْكَلْبِ) گناه خبیثه عقاله
 عنب الثعلب است
 (عُقُول) کسب و نافع و جزآن که با کسی
 پست نش پستان زانکه کوچک باشد پستان
 سرور و در روان غلبت است و
 کتبه (عُقُول) لشکر از حشو و توابع
 (أرض مشعلة) کرمه زمین روابه ناک
 (عُقُول) کسر و خشمناک و کوسندی
 که شیران از سپهر جاد و شنیدن توانند
 بخت زیادت پستان قانک
 الصغافری و درین زانکه پس در غلان یا
 کج و راست برآمدگی در غلان
 (من) عُقِلْتُ بِسَهِّ لَعْلًا) محرکه
 درین زانکه کج و درین برآمده
 (جَلُّ الْعَلِّ وَأَمْرَةٌ لَعْلًا) لغت
 است از آن لعل جمع
 (أَعْلُ الضَّيْفَانِ الْعَالَا) سار
 شد میان و (الْعَلُّ الْأَخْرَجُ)
 غلیم شد ضرره و (الْعَلُّ الْقَوْمُ حَلِينَا)
 خلاف کرد براب و (الْعَلُّ الْأَمْرُ)
 سخت گردید فلا یبدری کیف یبوجهله
 (الْعَلُّ الْعُرْدُ) انبوه ناک گردید
 و (مَنْعِلٌ) کسب لغت است ناک
 و (لَعْلَتُ الْأَرْضِ) روابه ناک شد
 این

کجور روابه ماده عام است ثعلب
 و (عَالٌ) جمع بود المثل هو از و (عَلْبٌ) او
 آینه بوسی خنجر و شمشیر باران از یک طرف
 کردن خرم و سر نیزه که در کعب نشان باشد
 و (عَالٌ) خرمه و کذا (الثعلب)
 نوعی از ساری که موسی رزق نامند
 عَنْبُ الثَّعْلَبِ سَهْمٌ كَرْمٌ قَلْبٌ مَبْرُودٌ
 و ابتلاع سبع جنات منه شفا للبرقان
 و (عَالٌ) لجل محراب و حوض الثعلب
 موضع است پس نمان
 (دَوُّ الثَّعْلَبَانِ الْأَكْبَرِ وَ دَوُّ الثَّعْلَبَانِ
 الْأَصْغَرِ) و ملک بود از لوبک حمیر
 (ثعلبة) روابه دره و استخوان و دم غرور
 و سرین و نام طغی و قبائل و نام هست و
 دو صحابی است و (ثعلبة) بر عباده
 ثعلبة بن سُمَيْلٍ وَ ثَعْلَبَةُ بْنُ مَسْعُومٍ
 وَ ثَعْلَبَةُ بْنُ مَيْزَانَ (مذاهب)
 و (الوعلبة الحشوی) جز قوم صحابی
 است که پدرش ناشر یا نا شب یا لیس
 یا ششم هم داشت و بعضی بجای جز قوم
 حر هم گفته اند
 و ثعلبتان اد و قبیل است ابن جعبا
 و ابن زوکلان
 (ثعلبية) رفتار است که بر فرار است
 ناز و در ضعیف در راه است
 (ثعلبان) بانضم روابه قال مجدالدین
 انما امتیثه انا لحوضری بقوله
 ادب یقول الثعلبان بر اسیه لقد
 دل من بالثعلبیه الثعلب هو غلط
 سرخ هو منبوه فیها و القوم فی البیت
 فتح الثعلب لانه مشای کان غاوی بن
 عبد الصمد سار دالسنه لیس سلیمه فینا
 هو حیدر اذ اقبل الثعلب ایشتر من حق

تسائة فبالأحیة فقال البیت ثم قال
 یا معشر سلیم و الله لا یفتروا لیس
 یعدی و لا یمنع فلیس و یحق بالنسب
 صل الله علیه وسلم فقال ما أشک فکان
 فإو ابن عبد المزی فقال صل الله
 علیه وسلم بل أنت أشک ای یمنی علیه
 و ذل الثعلبان ع ساری است
 (أرض مشعلة و مشعلبة) کسر اللام
 زمین روابه ناک
 (قرن الثعلب) همان قرن انسان
 است که مینهات ال نخد شده و
 ذیقر الثعلب) موضع است بغداد
 و علامه ابو منصور عبد الملک شاری
 بدان جهت ثعلب است که از
 پوست نهی روابه برستین میساخت
 (ثعلبات یا ثعلبات) یعنی
 موضع است
 (ثعلب) دایم است (ثعلب) زن
 زانکار
 (ثعلب) ثعلب (ثعلب) کشد آن را
 (ثعلب) از من کذا در لغت
 آورد در افلان زمین
 (ثعلب) و (ثعلب) بانفتح نوی از
 خرم یا خرمای بزرگ یا غوره ذیال نرجه
 باشد نسبت دو
 (ثعلب) یعنی (ثعلب) بانفتح نوی
 و عالی شدن سرای از قبیله کرس
 گردیدن و (ثعلب) من خوب
 (ثعلب) و شام و سینه و سبب گفته
 کسی را سیدی
 (ثعلب) ثعلب یا بخت نیزه
 زدن و زج کردن و غسل من و غیره
 از آن باری و این و کذا باقی آمده و کذا

ش ع ل ب (ثعلب)